

HISTORIILKIA

VAKKA-RASTIN TOIMINNASTA VUOSILTA 1972 - 1976.

Täyttäessään v i i s i vuotta, on Vakka-Rasti vielä aivan nappula-
iässä, mutta seuran saavutukset eivät ole kuitenkaan jääneet nappu-
laikäisten tasolle, vaan kiipeäminen kohti huippua on ollut vakuut-
tavaa. Tämän vuoksi onkin paikallaan hetkeksi pysähtyä tavallaan
kuin väliaikarastille ja palauttaa mieliin seuran tähänastisen lyhyen
rastitaipaleen alkuvauhtia.

PERUSTAMINEN JA TOIMINNAN ALOITTAMINEN

Suunnistusväki oli jo pitemmän aikaa haaveillut suunnistuksen erikois-
seuran perustamisesta laajemman Vakka-Suomen alueen kattavaksi ja kuin
vastapainoksi alueella toimivalle ainoalle erikoisseuralle, v. 1952
perustetulle Mynämäen Suunnistajille. Haave kuitenkin kariutui ja
senjälkeen ajatus jäi itämään suppeampaan piiriin Uudessakaupungissa.
Täällä pidettiinkin 23.03. 1972 palaveri, jossa oli mukana 22 aktiivi-
sesti suunnistavaa henkilöä. Kokous totesi yksimielisesti erikoisseu-
ran perustamisen tarpeellisuuden, minkä vuoksi nimettiin toimikunta
laatimaan seuralle sääntöjä, tekemään nimiehdotuksia, kutsumaan perus-
tava kokous koolle sekä levittämään tietoa perustamisasiasta.

Uuden seuran p e r u s t a v a k o k o u s pidettiin 04. päivänä
huhtikuuta 1972 Uudessakaupungissa VPK:n talolla. Paikalla oli 31
suunnistusmielistä henkilöä, jotka päättivät perustaa suunnistus-
seuran n i m e l t ä ä n VAKKA-RASTI.
Seuran nimestä jouduttiin äänestämään jopa kolme kertaa, ennenkuin
tulokkaalle nimi saatiin, sillä hyvinä nimiehdotuksina olivat mm.
Suunta-Vakka, Rämpijät, Eksyjät jne. Seuran kotipaikaksi tuli
Uusikaupunki ja toiminta-alueeksi Vakka-Suomi. Perustamiskokouksen
jälkeen liittyi seuraan 94 jäsentä ja vuoden loppuun mennessä jäsen-
määrä oli jo 118.

Vakka-Rastin ensimmäiseksi p u h e e n j o h t a j a k s i valit-
tiin Seppo Itäranta, jonka lisäksi hallitus koostui seuraavista hen-
kilöistä:

Kari Honkanen	Seppo Sinkkilä
Raimo Reunanen	Matti Penttilä
Irma Salminen	Leo Vuorio
Touko Heino	Urpo Lipponen
Erkki Luntamo	Heikki Vennelä
Valter Hirvonen	

Hallitus piti välittömästi perustamiskokouksen jälkeen järjestäyty-
miskokouksensa, jossa seuran varapuheenjohtajaksi valittiin Erkki
Luntamo, sihteeriksi Seppo Sinkkilä ja rahastonhoitajaksi Matti
Penttilä. Kokouksessa hahmoteltiin myös suunnitelmia erityisesti
talouden kannalta ja päätettiin mm. anoa kaupungilta toiminta-avus-
tukseksi 2000 mk. Kilpailutoiminta päätettiin aloittaa jo 11.4. pi-
dettävillä harjoituskilpailuilla.
Suorastaan salamavauhtia aloitettu toiminta vaati hallituksen kokoon-
tumaan uudestaan jo 17.4. ja kun seura oli aivankuin "tyhjästä puhall-
lettu", koska minkaanlaista rahallista pesämunaa ei ollut, riittikin
hallituksella pulmia eritoten taloudellisesta tulevaisuudesta.

Seuran pääorganisaattoreiksi oli kuitenkin saatu intomielinen voima-
kaksikko Seppo Itäranta-Seppo Sinkkilä, jotka eivät alkuvaikeuksia
säikkyneet, vaan ottivat ponnella ohjaket käsiinsä ja seuran ensi-
askeleita harpattiin kovalla rytinällä.

lainataanpa tähän pätkä seuran ensimmäisen vuoden toimintakertomuksesta, joka parhaiten kuvaa alkuvaikeuksia:

"Hallitus joutui lähinnä taistelemaan seuran talouden kanssa. Kaupungin urheilulautakunta kaatoi "kylmää vettä" hallituksen niskaan heti alkajaisiksi, epäämällä seuran anomuksen urheilumäärärahojen jaossa. Uutta tulokasta ei katsottu suopein silmin, se todettiin jatkossakin seuran anoessa avustusta kartanparannukseen, nyt tosin urh.lautakunta antoi siunauksensa, mutta vanha kaupunginhallitus oli paperikorin kannalla. Nyt oli ryhdyttävä itse oman onnensa sepäksi ja se onnistui. Järjestettiin talkoita, innostus oli kova, pidettiin messukahviota naisten voimalla ja rahaa tuli, jos menikin. Vuoden päättyessä osoitti tilit yli 2.000:- voittoa."

Mitäpä tuohon on enää muuta lisättävää kuin, että samassa toimintakertomuksessa todetaan Vakka-Rastin perustamisen olleen oikeaan osuneen toimenpiteen, sillä toiminta oli vajaan vuoden kestäneenä kautena ollut niin voimakasta, että seura nousi luokittelun perusteella heti I luokkaan ja vain kahdeksan harmittavaa pistettä jäi uupumaan valioluokkaan pääsystä.

Uuden seuran perustaminen koettiin Uudessakaupungissa yleensä myönteisenä tapahtumana, koska havaittiin nyt myöskin suurelle yleisölle ja erikoisesti kuntoilua ja retkeilyä harrastavalle joukolle tarjottavan vaihtoehtoisia kuntoilumuotoja mm. erilaisten tempausten muodossa. Myös järjestetty suunnistuskoulutus tuntui kiinnostavan ei yksinomaan nuoria, vaan myöskin aikuisia.

Koska Vakka-Rastin perustanut aktiivinen suunnistusjoukko oli pääosaltaan aikaisemmin toiminut Uudenkaupungin Urheilijoissa oman suopean jaoston puitteissa, ei tämän suunnistusjoukon siirtymistä perustetun seuran riveihin katsottu aluksi suopein silmin yleisseuran johtohenkilöiden taholta ja povattiinpa tulokkaalle lyhyttä ikääkin.

KILPAILUTOIMINTA

Perustamisen jälkeen 11.4. sateisessa illassa järjestettiin seuran ensimmäiset harjoituskilpailut, joissa oli 30 osanottajaa. Siitä siten alkoikin kilpailukaruselli pyöriä niin, että seura järjesti v. 1972 kaikkiaan 7 piirikilpailua sekä piirinmestaruuskilpailut partiosuunnistuksessa. Osanottajia näissä kilpailuissa oli yhteensä 589 sekä kauden harjoituskilpailuissa 392.

Seuran aktiivisuunnistajat kävivät myös kansallisissa ja arvokilpailuissakin aina SM-kilpailuja myöten. Tämän vuoden paras kilpailusäävutus tulikin SM-kilpailuista Ruokolahdelta, Eija Sinkkilän napattua pronssimitalin päiväsuunnistuksessa N16 sarjassa. Muuten mestaruuden tässä samassa sarjassa voitti Eeva Kivinen, nykyinen vakkarastilainen. Eija Valio oli SM-kilpailuissa N18 sarjassa kahdeksas.

Jukolan Viestin "jonojuoksussa" Paimiossa Vakka-Rastin sijoitus oli 282:s, kun mukana oli 443 joukkuetta. M-sarjan joukkueen sijoitus SM-viestissä Tammisaareissa oli 79:s.

Piirinmestaruuksia seuralle toivat Mikko Itäranta M10 sarjassa sekä N16-14 sarjan viestijoukkue: Eija Sinkkilä, Eija Valio ja Anna-Maija Salminen. I lk:n suunnistajia seurassa oli seitsemän.

V u o d e n 1973 kilpailutoiminta aloitettiin jo "Nuuttipukkien aikaan" eli tammikuun 14.päivänä, jolloin Haapaniemen maastossa suunnistettiin "kesäisissä" oloissa. Uudenkaupungin Sanomat kertoo kilpailusta: "Olosuhteet olivat parin pakkasasteen raikastamassa luonnon ollessa kesäisen vihertävä."

Pm-kilpailut latusuunnistuksessa järjestettiin 21.1. Hiun maastossa "tossukelillä", koska lunta ei ollut hiihtämiseen. Jukolan Viestissä Hämeenlinnassa Vakka-Rasti oli edelleen "oppipoihana", sillä I-joukkueen suoritus hylättiin ja II joukkueen sijoitus oli 267:s. SM-viestisuunnistuksessa Halikossa sijoitus parani jo sijaluvulle 52. ja Varsinais-Suomen viestin sijoitus oli 19:s.

Päiväsuunnistuksen pm-kilpailuissa Mynämäellä menestyi parhaiten seur "uusi kasvo", Jyväskylästä Uuteenkaupunkiin muuttanut Markku Kaura-aho, joka sijoittui kovatasoisessa M-sarjan kilpailussa neljänneksi. Piirinmestaruuksia toivat Seppo Itäranta M35 ja Erkki Luntamo M56 sarjojen ylipitkillä matkoilla, joten "johtoporras" oli hyvin mukana kilpailutoiminnassakin. I luokkaan ylti vuoden aikana jo 14 suunnistajaa.

Nuori suunnistusseura ei intomielisenä "pelännyt kuvaa" eli piirin parhaan suunnistusseuran Turun Suunnistajien voimaa, vaan solmi heti toisena toimintavuotenaan seuraottelusopimuksen laajalla pohjalla ja ensimmäinen yhteenotto käytiin Laitilassa 30.9.1973. Kilpailun jälkeen ilmestyneestä "plarista" saatiin lukea: "Vakkarastilaisilla lienee aihetta iloon, sillä 28 pisteen voitto Turun Suunnistajista ei ole aivan jokapäiväinen saavutus."

Vakka-Rasti horjutti vakavasti myöskin Mynämäen Suunnistajien herruutta pienoismaakuntamme parhaana suunnistusseurana, ottaen kiinnityksen Vakka-Maljaan vuodelta 1973.

V u o s i 1974 aloitettiin suksilla suunnistaen, sillä Wilskman-hihti-
tosuunnistusviestiin Laitilasta Raumalle Vakka-Rasti osallistui kahdella joukkueella ja sijoituksetkin muodostuivat komeiksi, sillä I-joukkue oli maalissa Raumalla kolmantena ja II joukkue viidentenä. Muihin viestisuunnistuksiin sitten valmistauduttiinkin huolella, sillä hallitus oli raottanut rahakirstun kantta ja antanut viestijoukkueelle valtuudet lähteä mm. opintomatkalle ja kokeilemaan "siipien kantavuutta" Ruotsin kuuluisassa Tiomila-viestisuunnistuksessa. Sitä ennen kilpailtiin Isotonic-viestissä Ikaalisissa kolmen joukkueen voimalla ja parhaan sijoitus oli B-sarjassa seitsemäs ja nousu A-sarjaan. Seuraan oli vuoden alusta liittynyt mm. Teemu Nukki, joka toi uutta ja vahvaa ilmettä erikoisesti viestijoukkueisiin.

Tiomilan sijoitus 118:s ensikertalaiselle ei ollut ensinkään heikko, sillä mukana tässä 10-osuutta käsittävässä viestissä oli kaikkiaan 374 joukkuetta.

Jukolan Viestiin Puumalaan "körötelttiin" kahdella joukkueella ja I-joukkueen sijoitus parani roimasti eli sijalukuun 96. Samoin Sm-viestissä Orimattilan kovassa maastossa sijoitus nousi 30:ksi. Kalevan Rastiviestin sijoitus oli 47:s.

Kultaa pm-kilpailuista toivat Kari Honkanen M35 sarjan yösuunnistuksessa ja Pekka Itäranta M10 sarjan päiväsuunnistuksessa. I luokan suunnistajia oli seurassa 13.

Vaativin ja raskain kisojen järjestelytyö koettiin pohjoismaisten Varsinais-Suomen Rastipäivien hoitelemisessa yhdessä Laitilan Jyskeen ja Pyhärannan Myrskyn kanssa. Vaikka osanottajia oli yli 700, sujuivat järjestelyt moitteitta, Vakka-Rastin hoidellessa päätöskilpailun Uudeksakaupungissa, Hippoksen toimiessa mainiona kilpailukeskuksena. Täällä eräiden Uudenkaupungin urheilupomojen "silmit aukenivat suunnistukselle", todetessaan valtavat järjestelyt vaatineen kilpailun puitteet ja runsaan osanottajamäärän.

Käydyn seuraottelun voitti puolestaan Turun Suunnistajat yhtä ylivoimaisesti kuin Vakka-Rasti edellisenä vuonna.

Suunnistuksen kehitystä ja voimaa piirin puitteissa osoitti mm. se, että Varsinais-Suomen piirin parhaaksi urheilijaksi v.1974 valittiin miehistä Risto Nuuros ja naisista Liisa Veijalainen sekä vuoden paras joukkuekin oli suunnistajia eli Angelniemen Ankkuri. Sellaiset yleisölajit kuin palloilut ja yleisurheilu jäivät suunnistajien jalkoihin. Vakka-Rasti sai myös vuoden aikana eniten pisteitä Vakka-Maljaan, mutta Mynämäen Suunnistajat vei pytyn omakseen eniten viiden vuoden aikana pisteitä saaneena seurana.

V u o d e n 1975 talvikilpailut käytiin jälleen lumettomuuden takia juosten ja Seppo Raula seuran "uutena tulokkaana" otti Vakka-Rastin nimissä piirinmestaruuden latusuunnistuksessa. "Tossusuunnistuksena" käytiin myös pm-hihtosuunnistukset, Vakka-Rastin järjestäessä ne Kalannissa.

Toinen kilpailumatka Tiomilaan suoritettiin jo hieman kokeneimpina

kuin ensimmäinen ja myös vahvemmallalla joukkueellakin ja tuloskin oli senmukainen, sillä lopulliseksi sijoitukseksi tuli Vallentunassa 69:s. Alkuosuuksillahan Vakka-Rasti keikkui yllättäen aivan kärjessä, mistä lehtileike kertoo: "Kolmas osuus: 14 sekuntia kärjestä. Vakka-Rasti vähällä yllättää Tiomilassa" Tämän kolmannen osuuden "kipaisijana" oli Raimo Nurmi. Vaikeat yöosuudet sitten pudottivat joukkueen takaisin "maan pinnalle", joskin lopputulosta on pidettävä hyvänä. Jukolan Viestiin Kankaanpäähän Vakka-Rasti matkusti peräti kolmen veljessarjan voimin ja I joukkue näyttikin "leijonan kyntensä", nousten huippujen joukkoon erinomaisella sijoituksellaan 13:s. Lisäksi II joukkue oli 8 192:s ja III joukkue 286:s. Mukana oli kaikkiaan 475 joukkuetta. Seura oli Kymen Rastiviestissä 22:s, SM-viestissä 20:s ja Varsinais-Suomen Viestissä 10:s.

Piirinmestaruuksista vastasivat Seppo Raulan lisäksi M35 sarjan Kari Honkanen yöllä ja Erkki Luntamo M56 sarjan päivä- ja ylip.suunnistuksissa sekä M-sarjan partiosuunnistuksessa Heikki Vennelä, Seppo Raula ja Teemu Nukki. Luokittelussa I luokan saavutti 18 vakkarastilasta. Seuraattelussa oli Vakka-Rastin vuoro lyödä Turun Suunnistajat, joskin mahdollisimman niukasti, sillä pisteet olivat tasan 121-121, mutta M-sarjan paremmuus ratkaisi voiton.

Seura järjesti myös kansalliset suunnistuskilpailut syksyllä Kalannin Varhelassa Raulan veljesten tekemällä uudella erikoiskartalla ja osanottajia oli SM-kisapäivästä huolimatta 380.

Vuoden toiminta oli niin tuloksia tuottanutta, että Vakka-Rasti nousi ensimmäisen kerran valioluokan suunnistusseuraksi ja oli luokittelupisteissä toisena TuS:n jälkeen.

Vuoden 1975 vilkasta toimintaa erikoisesti Vakka-Suomessa osoittanee parhaiten seuraava Vakka-Suomen Sanomien lehtiotsikko:

"VAKKA-SUOMEN POP-LAJI Yli 5000 suunnistajaa kilpaili viime vuonna. Suunnistus on pop. Mikä muu urheilulaji Vakka-Suomessa voi esittää tällaisia osanottajamääriä kilpailutoiminnastaan?"

V u o d e n 1976 kilpailutoiminta alkoi jälleen pm-kilpailujen järjestämisellä ja tällä kertaa junailtiin hiihtosuunnistusviestit ja mikä ilahduttavinta, hiihtäen, joskin kovan pakkasen vallitessa. Myöskin toiset pm-kilpailut oli uskottu seuran järjestettäväksi, nimittäin henkilökohtaiset päiväsuunnistukset, jotka pidettiin Kalannin Tammissa, edellisenä vuotena tehdyllä kartalla, Seppo ja Pekka Raulan huolehtiessa kunniakkaasti ratamestarien tehtävistä. Näiden arvokilpailujen lisäksi järjestettiin yhdeksän muuta piirikunnallista kilpailua, joissa pm-kilpailujen kanssa oli osanottajia yhteensä 1384. Vuoden parhaaksi ja ehdottomasti kirkkaimmaksi saavutukseksi muodostui jälleen Jukolan Viestissä Tenholassa saavutettu seuran I-joukkueen sijoitus 13:s, joka oli täsmälleen sama kuin edellisenä vuonna. Kannattaapa mainita tämä kova "veljessarja" juoksujärjestyksessään: Markku Kaura-aho, Raimo Nurmi, Veijo Nurmi, Seppo Raula, Heikki Vennelä, Rauli Helkkula ja Teemu Nukki. Joukkue oli sama kuin edellisenä vuonna muuten, paitsi silloin Heikki Vennelän tilalla oli Pekka Raula. Valmistautuminen ja keskittäytyminen juuri tähän kilpailuun oli määrätietoista, sitä osoittaa mm. ennen kilpailua ollut reportaasi Uudenkaupungin Sanomissa, josta lainaus:

"VAKKARASTILAISET JUKOLAAN RAJUSTI, RÖYHKEÄSTI

Maanantaisella "Maskun Maukkaalla" viimeistelyllä ja takaa-ajoharjoituksella valmistautuivat Vakka-Rastin miehet ensi viikonvaihteen suunnistukselliseen suur tapahtumaan, Jukolan Viestiin. -Jukolassa painellaan rajusti ja röyhkeästi. Ketään ei nyt pelätä tai kunnioiteta, lupaa seuran "treenari" Markku Kaura-aho. - Hän itse lähtee viemään I-joukkueen viestikapulaa ja toteaa taivoitteesta: -Loistava suoritus olisi, jos I-joukkue mahtuisi 25 parhaan listalle. Mutta täydellisesti on onnistuttava taas, jos viime vuoden erinomainen 13:s tila pystytään uusimaan."

Aivan täydellisesti ei onnistuttu, koska muutamia pieniä haavereitakin sattui, mutta erinomainen 13:s tila uusittiin ja kilpailun jälkeen saatiin Uudenkaupungin Sanomista lukea mm. seuraavaa:

"UUSIKAUPUNKILAINEN VAKKA-RASTI 13:s

Valmentaja Markku Kaura-ahon suunnitelma "rajusti ja röyhkeästi" alkoi toteutua jo alusta alkaen, sillä Markku itse antoi avausosuuden rauhallisella ja varmalla juoksullaan hyvän pohjan Vakka-Rastin I joukkueen suoritukselle. Vaihtoon tullessa Markku jätti mm. kuulun Mietaan Juhan kauaksi taakseen, kun toi viestikapulan Raimo Nurmelle vain kolme minuuttia kärkejoukkueelle jääneenä sijaluvulla 48. -----

Teemu Nukki pääsikin lähtemään kovalle ankkuriosuudelle sopivassa saumassa, sillä edellä olivat mm. sellaiset kovat naamat kuin Matti Mäkinen, Risto Nuuros, Tuomo Pelto jne. Teemukin toteutti suunnitelmaa "rajusti ja röyhkeästi" heti alusta alkaen eikä kunnioittanut kovia nimiä, vaan rynni mukaan ratkaiseviin mitalitisteluihin ja kun kunto ja tarkkuus pelasi, tuli 11 joukkuetta ohitetuksi ja maali saavutetuksi sijaluvulla 13. mikä on täsmälleen sama sijoitus kuin viime vuonnakin ja osoittaa, ettei viime vuotinen hieno mitalisija ollut vain onnekas sattuma.

Teemu Nukin komean maaliin tulon jälkeen olikin Vakka-Rastin lippu jälleen korkealla, sillä taakse jäi mm. viime vuoden voittajajoukkue Alavuden Urheilijat sekä sellaiset voittajasuosikit kuin Kankaantaan Kisa, Ikaalisten Nouseva-Voima ja monet muut kovat viestijoukkueet. "

Muina hienoina viestijoukkueiden saavutuksina olivat voitto Turunmaan Rastiviestissä Paraisilla, Kalevan Rastiviestin 8:s sija ja SM-viestissä 20:s sekä Hämeen Rastiviestissä voitto C-sarjassa, jossa juniorijoukkue Mikko Itäranta, Joel Kejo ja Jukka Uusitalo tekivät näin seuran nimeä tunnetuksi nuortenkin viestisuunnistajien voimalla. Tiomilan sijoitus Ruotsin Rialassa oli 133.

Henkilökohtaisissa kilpasuorituksissa Mikko Itärannasta tuli seuran ensimmäinen valioluokan suunnistaja M14 sarjan SM-pronssisijoituksellaan. Seppo Raula jäi puolestaan miesten mestariluokan vaatimuksesta harmittavan vähän, sijoittuessaan seitsemänneksi SM yösuunnistuksessa. I luokan suunnistajia seurassa on kaikkiaan 15 ja uusina ekaluokkalaisina tulivat esiin Rauli Helkkula ja Veijo Viitanen sekä Stigun kerholaiset Joel Kejo ja Esa Ylöstalo.

Kansainvälistä kilpailutoimintaa ulkomaille on ollut runsaasti, sillä seuran suunnistajat ovat osallistuneet Ruotsissa seitsemään eri kansainväliseen suunnistuskilpailuun yhteensä 37 kilpailijan voimalla. Piirinmestaruuksia, kaikkiaan seitsemän, toivat Seppo Raula yösuunnistuksessa, Erkki Luntamo latu- ja hiihtosuunnistuksessa ja Pekka Itäranta M12 päiväsuunnistuksessa sekä viestikolmikko Pekka Itäranta - Joel Kejo - Jukka Uusitalo kaksi M12-10 sarjan pm:ttä, viestisuunnistuksessa ja hiihtosuunnistusviestissä ja vielä M-sarjan partiosuunnistuksessa Seppo Raula, Teemu Nukki ja Rauli Helkkula. Vuoden päätavoitteeksi asetettu v a l i o l u o k a n suunnistusseuran pysyminen saavutettiin. Tarvittavia luokittelupisteitä kertyi nelisenkymmentä enemmän kuin edellisenä vuonna, jolloin valioluokkaan nousu tapahtui.

Seuraavassa vielä muutamia lehtileikkeitä vuoden 1976 suunnistus-tapahtumista:

27.7. Uudenkaupungin Sanomat: "VAKKARASTILAISTEN JUHLAA RASTIPÄIVILLÄ Reippaasti yli 700 suunnistajan voimin juostiin viikonvaihteessa Varsinais-Suomen rastipäivillä. Osakilpailut olivat nyt Paimiossa ja Sauvossa. Tuskallisen kuuma hellesää ei jarruttanut Vakka-Rastin vauhdikkaimpien pihkaniskojojen suorituksia. Seura nappasi komeasti kolmen sarjan voiton. Kärkeen vakkarastilaisista rynnivät Seppo Raula valiosarjassa, Erkki Luntamo veteraanien luokassa sekä Pekka Itäranta poikien 12-sarjassa."

10.8. Uudenkaupungin Sanomat: "HELKKULA RÄVÄYTTI VOITON

VEHKALAHDELLE. Vakka-Rastin Rauli Helkkula räpäytti yllätysvoiton viikonvaihteen suunnistuksellisessa suurtaapahtumassa Vehkalahdella. "

25.9. Turun Sanomat: "LIISA TURUSTA SEN TEKİ ! Ensimmäisen henkilökohtaisen maailmanmestaruuden suunnistuksessa Suomelle toi Liisa Veijalainen."

28.9. Uudenkaupungin Sanomat: "HIRVI TUTKAILI SUUNNISTAJIA Syksyisessä kauniissa illassa oli rastinetsijöitä lähes 50 maastossa. Heidän edesottamuksiaan metsässä seurasi isokokoinen uroshirvi, joka välinpitämättömän näköisenä toinen silmä kuitenkin tarkkana, seurasi rastin löytymistä. Erilainen murre kuitenkin esti suunnistajia saamasta apua metsien kuninkaalta."

6.11. Uudenkaupungin Sanomat: "VAKKARASTILAISET SMÅLANDSKÄVLENISSA. Suunnistajat hakivat kokemusta Ruotsista."

28.9. Uudenkaupungin Sanomat: "JUKKA, JOEL ja MIKKO: VIESTIVOITTO. Vakka-Rastin pojat nappasivat komean viestivoiton I Hämeen Rastiviestissä, joka järjestettiin sunnuntaina Pälkäneellä Vehoniemen harjumaastossa. Kolmikko Mikko Itäranta, Joel Kejo ja Jukka Uusitalo matkasi miesjoukkueiden mukana hankkimaan oppia ja kokemusta suurista viestikisoista ja kuinkas kävikään, voitto tuli heti kärkeen C-sarjassa, jossa oli mukana 22 joukkuetta eri puolilta Suomea."

Kilpailutoimintaa SM-tasolla on käyty myös sellaisessa erikoisessa lajissa kuin erävaelluksessa, jossa kolmen vuorokauden aikana taivelletaan partiona yli sata kilometriä "majoitus ja muona" rinkassa mukana ja kulkeminen tapahtuu jalkaisin suunnistaen sekä erilaisia erämiesten tehtäviä suorittaen. Menestystäkin tässä kilpailussa on kertynyt, sillä v.1974 partio Aimo Kalenius-Veijo Nurmi oli neljäs sekä partio Aimo Kalenius-Raimo Nurmi on ollut vuosina 1975^{neljäs} ja 1976 kuudes.

KOULUTUS- JA NUORISOTOIMINTA

Ensimmäisen vuoden tiiviin kilpailu- ym. toiminnan lisäksi ei varsinaiseen koulutukseen jäänyt paljonkaan aikaa. Silti järjestettiin neljä alkeiskurssia nuorille sekä n.s. suunnistuksen pikakurssi aikuisille.

Keväällä 1973 valmentaja Touko Heino piti kansakoulussa suunnistusluentoja, joissa oli kuulijoita n. 520 ja myöskin vanha Seikovin koulu muutettiin varmasti ensimmäisen kerran pitkän toimintansa aikana suunnistuskouluksi, jossa nuorille annettiin alkeiskoulutusta ja sen jälkeen käytiin maastossa oppeja soveltamassa.

Vuonna 1974 jatkettiin nuorten koulutusta järjestetyillä suunnistustilloilla ja ainakin yhdet polkupyöräsuunnistuksetkin järjestettiin Hakametsän-Ruokolan alueella.

Keväällä 1975 alkoi jälleen ohjelmoitu suunnistuskoulu sekä Uudessa-kaupungissa että Kalannissa ja osanottajia oli molemmissa kolmisenkymmentä, joille järjestettiin koulutustoimintaa jatkuvasti syksyyn saakka. Tällöin alkoi myös "Stigun kerhon" toiminta kun Stig Heerman ryhtyi vetämään nuorisajaostoa. Laitilassa oltiin mukana yhteisellä Vakka-Suomen nuorten leirillä, josta saatiin hyviä kokemuksia vastais-ta toimintaa varten.

Vuonna 1976 on nuorten toiminta jatkunut tiiviisti ja tehokkaasti "Stigun kerhon" puitteissa ja tuloksia on alkanut näkyä, sillä uusia luokkasuorituksia on saatu runsaasti ja kaksi on noussut jo peräti I luokkaan asti. Kesällä oli ohjelmassa myös kaksi koulutusleiriä, toinen seuran nuorille Kalannin Kaukjärvellä ja toinen yhteisleiri Vakka-Suomen nuorille Tammiössä.

Viime vuosina on myös erikoisesti viestijoukkueisiin kuuluneille

kilpasuunnistajille eli seuran huipuille järjestetty yhteisharjoituksia, koulutus- ja harjoitusleirejä ja erikoisesti Ruotsiin järjestetyt yhteiset kilpailu- ja harjoitusmatkat ovat antaneet kokemusta, taitoa ja rutiinia, jota on tarvittu kovissa viestikamppailuissa, kuten esim. Jukolan Viestissä. Valmentaja Markku Kaura-ahon "reseptit" ovat tehneet yhtenäisen ja iskukykyisen joukon, jonka parhaat saavutukset ovat varmasti vielä edessäpäin.

KUNTOURHEILUTOIMINTA

Keväällä 1972 Vakka-Rasti antoi jo ensimmäisen tilaisuuden myös kuntoilijoille ja retkeilijöille, joille Helatorstaina 11.5. järjestettiin kuntoretkenä "Hiunpolku". Alku tuntuikin rohkaisevalta, sillä osanottajia uskaltautui mukaan 140, mikä oli suurempi luku kuin uuden seuran silloinen jäsenmäärä, joten seuran tuleminen erikoisesti kuntotempeusten järjestäjäksi suurelle yleisölle, otettiin suopeasti vastaan.

Vielä samana vuonna eli 15.10. kuntoilijat saatiin liikkeelle "Ilvesvuoren Kierrokselle" ja osanottajamäärä vain kasvoi 152:een ja järjestäjät saivat kiitosta hyvin hoidetusta tempauksesta.

V u o s i 1973 käynnistyi kuntotempeusten merkeissä 6.5. jolloin Hiun Hölkän vesisateessa 112 urhollista taivalsi joko 17 km:n tai 9 km:n reitit.

Myöskin kuukauden mittainen valtakunnallinen Kuntoa Rasteilta tempaus kokosi varsin huomattavan osanottajajoukon tavallisista kuntoilijoistakin. Kuukauden aikana järjestettiin kolme eri tempausta ja niiden lisäksi rasteja sai hakea "omin nokkinensa" koska vain.

Kun Hiun Hölkä syksyllä uusittiin, kiinnostus tuntui laantuneen, sillä mukana oli vain 73 hölkkääjää.

Maaliskuun 3 päivänä 1974 ryyni joukko vakkarastilaisia puheenjohtajansa Raimo Reunasan johdolla 90 kilometrin mittaiseen Pirkan Hiihtoon, jonka myös mukana ollut Raili Vienola ensimmäisenä vakkasuomalaisena naisena sujutteli loppuun asti. Hatunnoston arvoinen kunto-suoritus naiselta. Niinpä Uudenkaupungin Sanomissakin huomioitiin tämä "kissankorkuisin kirjaimin" seuraavasti:

"KYMMENTEN TUNTIA SUKSIEN PÄALLÄ RAILIKIN SUJUTTELI "PIRKAN HIIHDOSSA"

III Hiun Hölkä tuotti järjestäjille katkeran pettymyksen, sillä vain 46 pisteli tämän kuntolenkin. Nyt oli ensimmäistä kertaa ohjelmassa myös kilpailusarja, johon otti osaa 16 hölkkääjää.

"TULI VAIN RISUJA" kirjoittaa Matti Pohjola Uudenkaupungin Sanomissa, tarkoittaen järjestäjien vaivanpalkkaa, mutta jatkaa rohkaisuna: "Kiitokset, Vakka-Rasti, taas yhdestä urhohypystä tyhjään! Yrittäneillä ei ole kiveä päänalusena eikä sijaamatonta vuodetta yöpuuna."

Keväällä otettiin käyttöön Vakka-Rastin perustama ja tekemä kiintorastisto Hiun maastossa, jonka alkutempauksessa oli mukana 51.

Myöskin n.s. työpaikkasuunnistus "kolmen suuren" - Kemira, Telakka ja Saab-Valmet - kesken tuli ohjelmaan Vakka-Rastin järjestämänä, mutta tämäkin "uutuus" keräsi kauden aikana kuuteen eri tempaukseen vain 151 osanottajaa.

Vuoden toiminta kuntoilun merkeissä oli kuitenkin konaisuudessaan niin tuloksellista, että SVUL:n Varsinais-Suomen piirin kuntourheilujaoston järjestämässä piirin seurojen välisessä kuntokilpailussa Vakka-Rasti otti B-sarjassa komean v o i t o n , mikä oli pieni yllätys, vaikkakin sen eteen oli vuoden aikana tehty runsaasti töitäkin.

Edellisen vuoden kuntokilpailun voittonsa velvoittamana seura tarjosi kaupunkilaisille v u o n n a 1975 kevään kuntokaudella pyöräsuunnistusta, hölkkää, kuntosuunnistusta, kiintorasteja jne, joissa oli useita satoja osanottajia, Hiun Hölkälläkin 160. Vuoden työpaikkasuunnistuksetkin kokosi jo ilahduttavamman osanottajajoukon eli kaikkiaan 462.

Syksyllä oli seuran järjestämä polkupyöräretki sekä urheilulautakunnan organisoima kuntobingo, jonka järjestelyissä myös Vakka-Rasti oli mukana. Tämä ilmainen ja paljon arvokkaita palkintoja sisältänyt tempaus houkutteli yhtenä sunnuntaipäivänä yli tuhannen kuntoilijaa jälkeille.

V u o d e n 1976 kuntotoiminta aloitettiin osallistumalla 22.2. hiihdetyn I Vakka-Suomen Laturetken järjestelyihin sekä hiihtoon. Kun lunta riitti, vielä 14.3. suksittiin jäätä pitkin hiihtoretki Lepäisille ja 8.5. kuntoilijat hölkyttelivät tai pyöräilivät Hiun Hölkällä samaan aikaan kun seuran karkisuunnistajat ravasivat Tiomilassa.

Ohjelmassa oli kevään aikana myös erillinen polkupyöräretki sekä nuorisajaoston järjestämä Luontopolku. Kiintorastitempaus ja työpaikkasuunnistukset kuuluivat myös kauden aikana kuvaan.

Piirin kuntokilpailussa Vakka-Rasti jätettiin tällä kertaa B-sarjassa toiseksi, Yläneen Kirin kirieissä edelle.

KARTTATOIMINTA

Suunnistusurheilussahan metsäinen maasto ja siitä tehty kartta vastaavat kilpailijan suoritusp aikkaa niinkuin urheilu- ja pallokentät, jäähallit ym. vastaavien urheilulajien suorituspaikkoja.

On yleensä totuttu siihen, että yhteiskunta vastaa tarvittavien urheilupaikkojen rakentamisesta sekä kunnossa- ja ylläpidosta.

Suunnistuksessa on kuitenkin aivan toisin, sillä "pihkaniskat" ovat joutuneet itse vapaaehtoisin ja palkattomin voimin tekemään toimintaansa varten tarvitsemansa karttatyöt, mikäli ovat halunneet pysyä kilpailutoiminnan kehityksessä mukana.

Kuten tiedetään, karttatyö on aikaa ja varoja vaativaa työtä, vaikka se tehdään vapaaehtoisinkin voimin, joten talkootyötunteja on Vakka-Rastinkin karttatyössä kertynyt tuhansittain, sillä seuran lyhyen toiminnan aikana on jo valmistunut viisi uutta suunnistuskarttaa ja työn alla on kaksi suurempaa karttatyötä, joista toinen tulee valmiiksi keväällä 1977 tarkkailukilpailuihin ja toinen vuoden 1978 SM-viestisuunnistuksiin, jotka on uskottu Vakka-Rastin järjestettäväksi. Koulu- ja opetuskarttoja pienemmiltä alueilta on myös valmisteilla muutamia.

Karttatyötä seurassa nykyisin hoitaa ja johtaa kartta-asiamiehen vakanssilla oleva Veijo Nurmi, joka onkin kantanut kovimman paineen uusien karttojen valmistuksessa, joskin työtä on riittänyt useampienkin harteiden kannettavaksi.

"Karttatyömyyränä" on karttoja tehnyt myös Seppo Raula, joka alan ammattimiehenä toimii lisäksi Suomen Suunnistusliiton hyväksymänä A-luokittelijana.

Karttatilanteen parantuminen on eittämättä ratkaisevasti vaikuttanut erikoisesti kilpasuunnistuksen nopeaan kehitykseen ja suosioon Uudessakaupungissa ja sen ympäristössä, mutta kunnollisten karttojen saamisesta on varmasti hyötynyt myös tavalliselle kansalaisellekin, kuntoilijoille, retkeilijöille jne., sillä niiden avulla voidaan järjestää erilaisia tempauksia, kiintorastistoja ym. ja vaikeita marjastamaan tai sienestämään meno outoon maastoon on paljon mielekkäämpää ja turvallisempaa, kun käytössä on paikkansa pitävä erikoiskartta.

TALOUDELLINEN YM. TOIMINTA

Seuran talouden pulma oli pahin ensimmäisen toimintavuoden alussa, jolloin oli lähdettävä "nollatilanteesta" eikä minkaanlaisia kunnallisia toiminta-avustuksia saatu, kuten aikaisemmin jo on todettu. Niinpä kaikki toimintaan tarvittava raha oli käytännöllisesti katsoen "tehtävä omin käsin" eli tartuttava työhön jos jonkinlaiseen. Kun innostus oli valtava, alkuvaikeudet voitettiin, mutta vielä myöhemmin on ilmennyt tilanteita, jolloin lainapaperin kanssa on pankki- miesten puoleen täytynyt "kunnioittaa" kääntyä.

Vuosien mittaan ja seuran tuloksekkaan toiminnan myötä on suunnistusurheilunkin arvostus parantunut kunnallisellakin sektorilla ja toiminta-avustuksia on saatu tyydyttävästi, joskaan ei riittävästi, kun otetaan huomioon toiminnan laajuus. Erikoisesti tärkeä karttatyökin on saanut "pään auki" kunnallisiin avustuksiin, sillä on alettu tajuaan, että suunnistajatkin tarvitsevat yhteiskunnan tukea urheilun ja suorituspaikkojensa tekemiseen ja rakentamiseen. Uudenkaupungin lisäksi myös Kalannin kunta on osallistunut seuran avustamiseen vuodesta 1974 lähtien sillä perusteella, että Vakka-Rasti vastaa suunnistustoiminnasta kunnan alueella ja tarjoaa näin kuntalaisille erään vaihtoehdon niin nuorten kuin aikuistenkin harrastus- ja kilpailutoimintaan.

Kun ensimmäisen toimintavuoden 5800 markan budjetti on toiminnan kehittyessä ja laajetessa kohonnut sellaiseenkin lukemaan kuin se oli jo vuonna 1976 eli yli 48.000 markkaan, on siinä saanut olla "monenlaista rautaa tulella" ja omatoimista toimintaakin tarvittu, ennenkuin mainittukin rahamäärä on saatu kasaan ja toimintaa pyöritetään.

Rahanhankintakeinoina on koko toiminnan ajan käytetty vanhaa hyväksi koettua talkoohenkeä tienvarsien ym. siivouksessa, ravintolan pidossa, lehtitilaustoiminnassa, erilaisten palvelusten myynnissä jne.

Tällainen "rahanahneiden suunnistajien" toiminta on näkynyt seuran ulkopuolellekin, mitä osoittaa mm. Uudenkaupungin Sanomissa 14.04. 1973 ollut "Saksiravun" pakina, josta tähän sallittakoon lainata seuraavia pätkiä: "SIIVOUSHULLUJA SUUNNISTAJIA

Ja sitten tulevat tietysti sellaiset, jotka kumartavat kahdesti järjestykselle ja kolmesti siivoamiselle.

Vakka-Rastin tytöt ja pojat taivuttavat niskaansa neljästi molemmille.

No, mitä nyt esimerkiksi sanotte siitä, että ne lähtevät taas nuohoamaan Vakka-Suomen saastaisia tienvarsia ja tekemään tilaa roskajooseppien ja -jennyjen törkyturismille.

Tämä uusi ryntäys on jatkoa viimevuotiselle, jolloin 63 vakkarastilaista ryömi kynnet savessa ja polvet vereslihalla Laitilaan, sieltä edelleen Rauman rajalle ynnä toisaalla Mynämäen rajalle. Rajut kuusikymmentä siistiä kilometriä siitä tulee ollenkaan riippumatta siitä, minkä laskuopin mukaan asia ynnätään.

Ja mitkähkö pistettiin roskasumppuun: tavallisen kaman ohella muutama possun- ja sessenraato, erinäinen pino polkupyöriä, täysinäinen punaviinipullo, kymppin seteli

No, tämän kevään kampanja käynnistyy heti, kun Lintuaho näyttää vihreää valoa.

Mutta muuten Saksirapu on sitä mieltä, että jo on siivoushulluja rastilaisia eli että kaikkeen se urheilumieli meitä vie kun on viedäkseen. "

Erilaisia muita avustuksia, palkintolahjoituksia sekä muutakin taloudellista tukea on seura koko toimintansa ajan saanut vastaanottaa yksityisiltä, liikkeiltä, laitoksilta jne. erittäin runsaasti, mikä osoittaa myönteisistä suhtautumista suunnistustoimintaa kohtaan ja on auttanut seuran taloudellista tilannetta varsin huomattavasti.

Kaiken kukkuraksi on suunnistuspiipoa nostettava mahdollisimman korkealle, kun on kysymys Vakka-Rastin n a i s t e n toiminnasta. Naiset eivät ole yksinomaan tyytyneet pesemään suunnistusperheensä hikisiä ja kuraisia vaatteita tai toimimaan huoltojoukoissa kilpailupaikoilla, vaan he ovat osallistuneet aktiivisesti seuran toimintaan varsin ratkaisevasti taloudellisessakin mielessä. Muistetaanpa

vain ekavuoden messukahvion pitäminen kauppa- ja teollisuusnäyttelyssä, jolla oli suorastaan ratkaiseva merkitys seuran taloudessa siihen aikaan. Myöskin ravintolanpito omissa kilpailuissa on kuulunut naisten ansiokkaaseen ja seuralle runsaasti varoja tuottavaan toimintaan.

Arvokasta seurahenkettä on pidetty yllä yhteisillä tilaisuuksilla, kuten perhejuhlilla, retkillä, naisten lenkkeily- ja ompeluilloilla jne.

Julkaisutoimintaa seura on pitänyt yllä painattamalla vuodesta 1973 lähtien joka vuosi keväällä ilmestyvän Rastimuistion, jossa on ollut kauden kilpailukalenteri ym. tietoutta seuran toiminnasta. Julkaisua ovat tukeneet liikkeet ja laitokset ilmoituksillaan, joten näin on saatu tälläkin tavalla tukea seuran talouteen.

Vuonna 1972-73 järjestettiin kilpailu seuramitalin suunnittelusta, jonka kilpailun voitti Tauno Räsänen ja hänen suunnittelunsa pohjalta valmistettiin mitali.

Tämä aistikas mitali on ollut siitä lähtien seuran mestaruuskilpailujen palkintona ja lisäksi pronssista mitalia on käytetty n.s. tunnustusmitalina, jota on vuosittain jaettu mm. toimitsijatehtävistä ym.

Tunnustusmitalin on tähän mennessä saanut jo 20 vakkarastilaista kiitokseksi ja tunnustukseksi suorittamastaan työstä seuran hyväksi.

Vuonna 1974 valmistui Vakka-Rastille myös oma pienoisiiviiri, jonka on suunnitellut Seppo Itäranta. Pienoisiiviiriä on jaettu vasta neljä kappaletta.

Käytössä kilpailupaikoilla on ollut kaksikin isokokoista naisjaoston valmistamaa kankaista seurastusta, jotka näkyvästi ovat paljastaneet seuran kilpailijoiden esiintymisen suurissakin kilpailukeskuksissa, kuten Tiomilassa ja Jukolassa.

Alkuvuosina tunnuksen ensimmäisiä kertoja nähneet ihmettelivät ja kyselivät, mistä tuollainen seura on kotoisin, mutta nykyisin ei enää "esittelijää" tarvita, sillä Vakka-Rasti on tullut tunnetuksi huippuseurojen joukossa ja nimeä on kuulutettu ja mainittu jos jonkinlaisesta "ämyristä" ja esimerkiksi Tiomilassa monellakin eri tavalla "iännettynä ja viännettynä", niinkuin savolainen sanoisi.

RASTIVAKKANEN

Seuran jäsenistön yhdyssiteenä ja tiedotteena on koko toiminnan ajan ollut tiedotuslehtinen nimeltään "Rastivakkanen", jota ovat toimittaneet: Seppo Sinkkilä 1972-1974 ja Raimo Reunanen 1975-76 sekä edelleen.

Rastivakkanen on ilmestynyt 5-8 kertaa vuodessa ja on siihen yritetty saada varsinaisten ilmoitusten ja tiedotusten lisäksi asiaa kaikesta mahdollisesta, mitä seurassa tai jäsenkunnan keskuudessa tapahtuu. Seuraavassa muutamia lyhyitä otteita eri vuosien "vakkasista":

28.4.1972 RASTIVAKKANEN 1/72 esittäytyi: "Suunnistajat ja suunnistuksen ystävät..... Kädessäsi on nyt uuden, vastaperustetun suunnistuksen erikoisseuran ensimmäinen, toivottavasti ei viimeinen "Rastivakkanen", jonka tarkoituksena on ennenkaikkea kertoa seuramme jäsenistölle, mitä tapahtuu, mitä on tapahtunut, mitä haluttaisiin tapahtuvan jne.

Tämän "Rastivakkasen" nimi ei ole vielä ehkä lopullinen, hyviä ehdotuksia vastaanotetaan, tarkoituksena on ilmestyä "tarpeen niin vaatiessa", kuitenkin riittävän usein, että tiedot eivät olisi pahasti vanhentuneita. Sihteeri ottaa mielellään vastaan teidän toivomuksianne, joita haluaisitte julkituoda seuran toiminnasta tai tämän "Rastivakkasen" sisällöstä."

26.6.1972 RASTIVAKKANEN 2/72: "Paljon on ehtinyt tapahtua, sitten edellisen "vakkasen", on ollut polkuretkä U:kilaisille, on harjoi-

teltu suunnistusta joka viikko, parhaina kaksikin kertaa, keritty on koluamaan kansallisia, SM-, pm- ja Jukolan Viestit on juostu. Onpa oltu tosi talkoissakin ja puhdasta jälkeä tuli yli 100 km:n matkalla valtatienvartta. Osanotto näihin talkoisiin yllätti ainakin meikäläisen, joka ei enään ole uskonut talkootyöhön eikä joulu-pukkiin, sitä mieluaisampaa on kiittää kaikkia mukana olleita. Olipa siellä tien varrella hauskaa katsella tuttujen ilmeitä, kun autolla ohi ajoivat. Ilmeestä voi lukea ajatuksetkin -Onko tuokin jo "pultsari"-asteella-."

"Harjoituskilpailun jälkeen kaveri antoi ratamestarille seuraavan tunnustuksen: Olet sinä Heikki p...n kiero tyyppi, laitat sähkölinjankin väärään paikkaan maastossa..."

17.9.1972 RASTIVAKKANEN 3/72: "On menestytty kilpailurintamalla sekä talouspuolella. Ainoa mikä ei ole tahtonut pysyä mukana, on ollut seuran johto, joka tuntuu kulkevan rastivälin perässä muuta toimintaa. Syynä se vauhti, jolla lähdettiin alkuun, ei olla ehditty suunnittelemaan, on vain toimittu, menehän se näinkin kun on menäkseen. Toivottavasti jo ensi vuodelle ehditään laatia toimintasuunnitelma ym."

1.2.1973 RASTIVAKKANEN 1/73: " PS. Juuri saamamme sähkömukaan on seuran puheenjohtaja äkillisesti pakannut laukkunsa ja lentänyt... Libyaan, syytä ei ole ilmoitettu eikä sihteeri uskalla kysyä asianomaisen rannalle jääneeltä vaimolta...."

10.5.1974 RASTIVAKKANEN 3/74 : "Jännätään nyt tuon Tiomila-joukkueen edesottamuksia. Valmennuspalaverissa tuumi Nurmen Veijo, nähdessään viime vuoden kartoista rastivälin, jolla oli pituutta yli 4 km, tuohan on helppoa, ensin 2-3 km silmät ummessa ja loppu tarkasti. Niinhän siitä varmaan hyvä tulee. Keskustelua herätti myös asia, voidaanko juoksijoiden "henkilökohtaiset" valmentajat päästää menomatkalla samaan hyttiin juoksijoiden kanssa. Asiasta ei päästy yksimielisyyteen, joten päätettiin olla kaksimielisiä ja luottaa kunkin omaan kokemukseen ja valmennustyyliin."

14.9.1975 RASTIVAKKANEN 6/75: "Oltiinpa talkoissa tänään ja makoi-sissa löylyissä. Paikkaa ei moni tiedä koskapa ei vaivautunut tulemaan. Missä on ne urhoolliset, jotka aikovat aina tulla, mutta eipä sitten paikalla näyttäydykään? Kiitos tytöille kahvista ja saunan lämmittämisestä. Ensi kerralla on miehiä enemmän mukana uskoo Rasti-Raimo "

24.5.1976 RASTIVAKKANEN 3/76: "Tulipa tässä päivänä muutamana käytyä eräs maaottelukin. Nimittäin Sorvakon Nouseva Voima ja Santtion Sortuvat Sällit ottivat yhteen Pyhärannassa Veijo Viitasen ollessa puolueettomana ratamestarina sekä Seppo Itärannan ollessa tarkkailijana osallistumassa. Radat olivat hienot Motala-systeemin hajontoi-neen. Ja täytyy tunnustaa hajonnan onnistuneen yllättävän hyvin. Neljän suunnistajan yhteisaika ratkaisi voittajan, joka oli tällä kerralla jostain tuntemattomasta syystä Santtio ! Eikö olekin yllätys ! Sitä ei olis kyllä tapahtunut jos "

RASTIVAKKANEN 5/76 Smålandskavlen-viestistä 30-31.10. Huskvarnassa: "Yöt ovat niitä vaikeita osuuksia ja niissä tapahtuu usein ratkaisut ja erot voivat muodostua sellaisiksi, ettei niitä oteta sitten enää päivällä kiinni. Niinpä kävi nytkin ja voi ilolla todeta sen tosi-asian, että l-joukkueen kolme päivämiestä voitti mm. voittanutta Hagaby-joukkueen vastaavia miehiä yli kolme minuuttia. Rauli Helkku-la otti ja voitti mm kuulua Rolf Pettersonia ankkuriosuudella mieltä lämmittävällä tavalla. Ensi kevään Tiomila-viestiä varten juoksi myös Timo Penttilä "ulkomailla". ja hyvin juoksikin osuutensa raskeassa maastossa."

Vakka-Rastin jäsenmäärä on vuosi vuodelta jatkuvasti lisääntynyt. Kun se oli ensimmäisen vajaan toimintavuoden 1972 lopussa 118, oli jäsenmäärä 31.12.1976 jo 251 vakkarastilaista.

Vakka-Rastin t o i m i h e n k i l l ö t vuosina 1972-1977:

1972	puh.johtaja	Seppo Itäranta	varapj.	Erkki Luntamo
	sihteeri	Seppo Sinkkilä	ragastoh.	Matti Penttilä
	kokoussihteeri	Heikki Vennelä		
1973	puh.johtaja	Seppo Itäranta	varapj.	Erkki Luntamo
	sihteeri	Seppo Sinkkilä	rah.hoitaja	Tor Henriksson
	kokoussihteeri	Valter Hirvonen		
1974	puh.johtaja	Raimo Reunanen	varapj.	Erkki Luntamo
	sihteeri	Seppo Sinkkilä	rah.hoitaja	Tor Henriksson
	kokoussihteeri	Valter Hirvonen	jäsenkirjuri	Ellen Valio
1975	puh.johtaja	Seppo Sinkkilä	varapj.	Erkki Luntamo
	sihteeri	Valter Hirvonen	rah.hoitaja	Tor Henriksson
	kilp.sihteeri	-"-	jäsenkirjuri	Ellen Valio
1976	puh.johtaja	Erkki Luntamo	varapj.	Raimo Reunanen
	sihteeri+kilp.	Valter Hirvonen	rah.hoitaja	Maija Luntamo
	tiedotussiht.	Veijo Viitanen	jäsenkirjuri	Ellen Valio
1977	puh.johtaja	Erkki Luntamo	varapj.	Raimo Reunanen
	sihteeri+kilp.	Valter Hirvonen	rah.hoitaja	Maija Luntamo
	tiedotussiht.	Veijo Viitanen	jäsenkirjuri	Ellen Valio

Suurin ja raskain menetys kohtasi nuorta suunnistusseuraa 17.8.1975, jolloin Seppo Sinkkilä temmattiin äkkiä keskuudestamme ja hänen puheenjohtajakautensa katkesi kesken vuoden. Perustajajäsenenä ja pääorganisaattorina Seppo Sinkkilä antoi Vakka-Rastille alkuvaikeuksista huolimatta sellaisen alkuvauhdin, josta toisten on ollut hyvä myöhemmin jatkaa suunnistuksen eteenpäin viemistä ja seuran nostamista huipputasolle.

Seuran hallitus on päättänyt järjestää vastaisuudessa Seppo Sinkkilän muistokilpailuja ja ensimmäinen on kansallisen ja tarkkailukilpailun yhteydessä 15.5.1977. Kilpailua varten Uudenkaupungin Lions-Club on v.1975 lahjoittanut upean muistopokaalin.

Vaikka alussa olikin pieniä vaikeuksia, on Vakka-Rastin monipuolinen ja vireä toiminta taannut vuosien mittaan seuralle "paikan auringossa" eli paikkakunnan toisten vahvojen urheiluseurojen joukossa. Kun lisäksi Uudenkaupungin ja Kalannin yleisseurat ovat lopettaneet suunnistustoiminnan, on se keskittynyt kokonaisuudessaan erikoisseuran toimintamuotoihin.

Kun nyt on kulunut v i i s i v u o t t a Vakka-Rastin perustamisesta, on tänä aikana suunnistusurheilun kehitys ollut Vakka-Suomen pienoismaakunnan alueella suorastaan räjähdysmäistä. Aikaisemminhan tällä alueella oli vain yksi ainoa suunnistusseura ja muut pienemmät suunnistuspisteet olivat muutamien yleisseurojen suojeluksessa. Tänä päivänä sensijaan Vakka-Suomessa on jo kolme erittäin kovaa suunnistuspaikkakuntaa, nimittäin Mynämäki, Laitila ja Uusikaupunki ja neljäs keskus on hiljalleen muodostumassa Vehmassalon suunnalle.

On aivan selvää, että Vakka-Rastin perustaminen ja tulo toimintaan mukaan, on ollut eräänlainen piristysruiske suunnistustoiminnan valtavalle kehitykselle ainakin Vakka-Suomessa, josta on muutamassa vuodessa muodostunut Varsinais-Suomen piirin voimakkaimpia suunnistuskeskuksia.

T o i v o k a a m m e kehityksen jatkuvan suotuisasti, ei ainoastaan Vakka-Rastin, vaan koko suunnistustoiminnan kannalta.

Uusikaupunki 30.03.1977

VH.